Ч. 251. Середа 28 (15) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь ґр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Спільні делеґациї. — Державний буджет спільний на р. 1907.

В неділю по полудни приймив Цісар в будапештеньскім замку серед звичайного церемоніялу австрийску делеґацию. На промову президента делеґациї кн. Лобковіца відповів Цісар такою бесїдою:

„З вдоволенем і щирою подякою приймаю впевненя панів про вірну улеглість. В тих небогато місяцях, які минули від послїдного зібраня делеґаций, не зайшла основна зміна в політичнім положеню. Як до тепер, так і на дальше буде надавати нашій політицї сердечне відношене з нашими союзниками, постійне порозуміне з російскою державою в справах близького Веходу і плекане наскрізь приязних відносин з всіми иншими державами. Крім того змагаємо постійно до удержаня мира, бережучи заразом усильно інтересів монархії.

Біжуче запотребоване Мого войскового заряду виказує супротив попередного року зріст, який в великій части дасть ся оправдати підвисшенем цін на всїх полях. Натомість в надзвичайних кредитах буде потрібно богато меньших квот, так, що загальне запотребоване Мого войскового заряду буде богато менше від попередного року.

Заряд окупованих країв старає ся і на дальше ревно приспішити за помочию ряду основних реформ, безнастанний материяльний і культурний розвиток обох провінций, о скілько на те позваляють средства. Босна і Герцеґовина будуть також в 1907 роцї в можности покрити свої потреби з власних доходів.

Маючи довіре, що панове, як завсїгди, з патриотичною ревностью сповните свої задачі, витаю вас сердечно".

Делеґати піднесли відтак трикратний, одушевлений оклик в честь Монарха, а опісля Цісар розмавляв з многими членами делеґациї.

Ще перед тим, в неділю перед полуднем, австрийска делеґация, під проводом кн. Лобковіца, зібрала ся на перше засїдане. Присьвячено там згадку особистій зміві в міністерстві заграничних справ; зазначено, щоби на будуче не скликати засїдань делеґаций в неділї і сьвята; і ухвалено нагле внесене дел. Штайна, щоби запрошено фахових міністрів на засїдане делеґациї. Крім того п. Міністер заграничних справ предложив внесене спільного правительства, які передано буджетовій комісиї і вкінци відчитано інтерпеляциї в справі 2-лїтної войскової служби і зниженя числа вправ та в справі зрівнаня войскових емеритур.

Угорска делеґация зібрала ся в полудне; провід обняв ґр. Теодор Зічі. Дел. Гальо зазначує становище свого сторонництва в тім дусї, що делеґациї суть лише комісиєю парляменту, а тимчасом приниманє їх на замку престольною промовою могло би поставити делеґациї у фальшивім сьвітлї, яко рід центрального парляменту. Мимо того сторонництво бесїдника возьме участь в принятю на замку. Бесїдник виступив дальше против того, що Міністер заграничних справ проводить радї спільних міністрів, бо тим укорочує ся права угорского президента міністрів. — П. Міністер скарбу Буріян предложив проєкти законів. На тім замкнено засїдане.

Прелімінар спільного буджету на рік 1907, виказує видатки netto в квоті 367,677.273 К, о 20,956.911 К більше, як в р. 1906.

Звичайне запотребоване на сухопутню армію виносить 291·1 міліонів, о 5·4 міліонів більше, як в минувшим роцї, надзвичайні 13·7 міліонів, о 487.000 К більше.

Звичайні видатки на маринарку виносять 42·8 міліонів, о 13 2 міл. більше, надзвичайні 25 міліонів, то є о 1·2 міл. більше.

Надзвичайний дохід з мит на рік 1907 прелімінований на 129·5 міліонів, то есть о 13 міл. більше.

3)

Велика тайна малої громади.

(З польского — Людв. Страшевича).

(Дальше).

— Коли так — гадає війтиха — то вже тут без Шміли не обійде ся.

Як раз на третий день коло полудня іде Шміла селом. Поли від халата підніс в гору і скаче по камінню, бо в селї страшенне болото.

Війтиха пукає в шибу — жид не чує, іде дальше. Вилетїла війтиха перед хату і кличе:

— Шміла, Шміла, ходїть-но сюди.

Шміла не оглянув ся, удав що не чує, іде дальше.

Жінка гадає собі зараз:

— Ну, коли так, то війт найде ся.

Незабаром приходить наймит і повідає, що приїхало трех панів з Більна, один з острогами і стражник з ними. Є й Крук і давний війт і солтиси.

Війтиха страшно налякала ся. Що то буде? Христе Боже! Ой війте, війте нещастний!

Вскорі, глядить, ідуть всї під хату. Розглядають ся довкола. Крук покликав єї. Вийшла, зуби дзвонять, лидки трясуть ся, але нічого, поклонила ся, сказала „Слава Ісусу". Відповіли: „на віки".

Дивить ся війтиха, стражник Кулаковский стоїть за панами і пальцем грозить Крукови, а губу заслапяє долонию. Видко приказує, аби нічого не говорив.

І Шміла стоїть недалеко.

Пани оглядали віконницї. Відтак один, видко найстарший, з виголеною по серединї бородою, каже до стражника:

— То ти тут бачив слїди?

— Як раз тут.

— Кількох в чоботах, один без чобіт?

— Так.

Тодї пан найстарший обернув ся до Крука і кричить:

— Я вас, злодії, в ланцухи велю закувати, сьвіта Божого не будете оглядати. Аби ви менї не дали знати, рапорту не зложили, драби!

Шміла поступив кілька кроків, здоймив шапку і відзиває ся:

— Не обиджуючи пана начальника, они страшенно дурні хлопи, звідки они можуть знати, що треба?

Пан дуже насупив ся:

— А ти, жиде, хто?

— Ну, я прошу ласки пана начальника, шинкар з Замброва, я їду до Більна.

Пани ще більше насупили ся, а найбільше той з острогами; Кулаковский вже іде до Шміли. Жид ще низше кланяє ся.

— Перепрашаючи пана начальника, мене тут всї знають, мене Крук знає і пан Лапкевич знає і стражник знає. Я тут як свій.

Дали пани спокій жидови, а велїли війтисї оповідати всьо від початку, як війт положив ся побіч неї з вечера, як коло півночи чула якесь стукане і свистане, але гадала, що то або пес, або вітер, як єї щось тьохнуло під серцем, але она такого не сподївала ся.

Старший пан крикнув, аби винесли стіл перед хату, а третий пан всьо записав і о тім, що завіса зломана і що злодії були в чоботах, а один без чобіт. Один пан писав, а другий безнастанно грозив Крукови, що не здав рапорту.

Тому то Крук і слова не сказав, що й єго щось немов торкнуло, коли у себе рано побачив стражника.

Зійшло ся вже цїле село людий, обступили довкола і слухають.

А старший пан знов до війтихи:

— Ну, а що ви, війтихо; гадаєте, хто вашого мужа украв?

— Не знаю, цїлком не знаю, прошу вельможного пана — починає плакати і хоче пана в руку цїлувати.

— Може хто мав злість на вашого мужа?

Війтиха крутить головою.

— Чоловік був добрий, хоч до рани приложити.

— А може кому позичив гроший?

— У нас скриня гроша не бачить! — Війтиха бреше з великого страху.

— А ви — обернув ся пан до людий — не маєте на кого підозріня?

Люди заворушили ся, один до другого притиснув ся, один на другого поглянув, кількох шапки здоймило, але нїчого не говорять.

Шміла знов відсунув ся; усьміхає ся і говорить:

— Що они знають, такі хлопи; від них вельможний пан начальник нїчого не довідає ся.

А тут виступає наймит, уклонив ся панам до ніг і каже:

Окупацийний кредит на р. 1907 предкладаний в квоті $7\frac{1}{2}$ міліонів.

В видатках на міністерство заграничних справ містять ся збільшені видатки на переміну посольства в Токіо на амбасаду і становиска міністра резидента в Танґері на посла.

Міністерство війни жадає 30 міліонів яко дальшого кредиту з жаданих 165 міліонів на закупно нового материялу для полевої артилериї; 85 міліонів на ту ціль ухвалено вже перше, так що по признаню тих 30 міліонів остане ще 50 міліонів на слідуючі літа; дальше жадає міністерство тепер 19·4 міл. яко решти загальної суми 121 міліонів на охоронні будівлї.

Новинки.

Львів, дня 27-го падолиста 1906

— **Іменованя.** II. Міністер скарбу іменував інспектора будівництва і машин Фр. Влодарчика, старшого мірника Йос. Фрита, старшого управителя салїн Стан. Тархальского і старшого управителя гірничого Юл. Діца радниками гірничими в еґатї заряду салїн в Галичинї і на Буковинї. — II. Намістник іменував канцелїстів Намістництва: Адольфа Буцля, Михайла Стажевского і Григория Іваницкого у Львові офіциялами Намістництва, а Мих. Лебіщака в Товмачи секретарем повітовим.

— **Карти подїлу виборчих округів.** Віденьский картоґрафічний заклад G. Freytag & Berndt видав сими днями в 9 картах подїл виборчих округів після ухвал комісиї для виборчої реформи. На кождій окремій карті містить ся подїл виборчих округів: 1. Долїшної і Горішної Австриї, 2. Зальцбурґа, Стириї і Каринтиї, 3. Тиролю і Форарльберґа, 4. Чех, 5. Морави і Шлезка (нїмецкі округи), 6 Морави і Шлезка (чеські округи), 7. Країни, Гориції, Ґрадиски, Триесту й Істриї, 8. Дальматиї, 9. Галичини й Буковини. Карти чч. 4 і 6 видані також по чески. Цїна кождої карти 50 сот., лише чч. 5 і 6 коштують по 50 сот. Отсе видане авторизоване ц. к. міністерством внутрішних справ, отже має характер урядової публїкациї. Виконане гарне й точне.

— **Нова телеґрафічна стация.** Дня 2-го с. р. отворить ся в Луцї малій, скалатского повіта, при тамошнім почтовім урядї телеґрафічна стация з обмеженою службою дневною.

— **З львівского „Сокола“.** В послїдних двох днях забавовий комітет дав вечерницї з танцями в суботу, а відчит в недїлю. На вечерницях не явило ся виправдї тілько гостий, що було їх попередної суботи, а то мабуть задля слоти і кінця місяця. Одначе забава була знаменита, а присутні не могли бути невдоволені. Танцї покінчили ся о год. 6 рано. Саля була ще красше прибрана як на перших вечерницях килимами і театральними декорациями. Відчит п. Н. Сїнка про подорож до сьвятої Землї зґромадив досить публики, але не надто богато. Прелеґент, участник паломництва, красномовно подав хід паломничої подорожи з многими інтересними подробицями, не знаними ширшій публицї, а виклад демонстрував привезеними зі сьв. Землї памятковими річами і географічними картами. Двогодинний виклад слухачі нагородили рясними заслуженими оплесками.

— **З бразилїйскої Парани.** Парану, заселену густо нашими еміґрантами, навіщують частї нещастя. Сего року кілька разів перелїтала туди саранча і знищила поля в деяких оселях. Кольонії Кристина, Ріо Верде і Матто Прето в Паранї знищила саранча так, що анї для людий, анї для худоби нїчо не зістало. Саранча надтягнула в полудне і спадаючи на землю зовсїм з'їла жито, капусту, бараболю, всяку ярину, траву, а навіть листє на деревах, одним словом всьо. Лежала она на півтора пальця грубо. Дня слїдуючого перетягала саранча такими хмарами, що мимо прегарної погоди сонця не було видко і то так, що одна зірве ся, то друга опаде. Третого дня потягла вся в сторону Орлеану коло Курітиби, де суть найбільші і найстарші польскі кольонії і зіставила за собою лише голу землю і безлистні дерева. — Як доносить „Gazeta Polska w Brazylii“, в 25 жовтня прийшла до Курітиби телеґрафічна вість зі стациї Paulo Freitas, що Індияни (Ботокуди) знов допустились нападу. Сим разом не було жертв в людях, але нападені зістали скривджені на майнї, бо зрабовано їм кілька штук худоби. Пошкодованими суть лише місцеві Бразилїяни. Комісар з Porto Uniao da Victoria зажадав помочи, щоби Індиян відігнати геть дальше в лїси. — Побіч Porto da Victoria суть також рускі кольонії як Жанґада, Кандіда і кілька поменших. — Кочовиска Індиян-Ботокудів находять ся по лївій сторонї ріки Іґуассу, на границї Парани і Санта Катаріни. З руских осель параньских виставлена на напади Ботокудів головно Люцена, а по части й Жанґада. — Головні рускі оселї: Прудентополїс і Ріо Кляро вільні від того немилого сусїдства, бо племя Індиян Корроадос есть лагідної і зовсїм супокійної вдачі.

— **Про катастрофу в Бориславі** наспіли нинї докладнїйші вісти, але причини катастрофи все-таки не вияснюють і она позістане мабуть на завсїгди не виясвена; але здаєсь нема й сумніву, що то був вибух ґазу, спроваджуваного з копальнї рурами, котрі були уміщені під помостом і там зібрав ся ґаз в такій скількости, що вибухаючи розсадив не лиш цїлий дім, але й нарушив фундаменти. Вибух настав о год. під до 7 рано. Адамовский спав під ту пору в одній комнатї а в другій спала жінка і малий синок (не донечка) в дитинячім ліжочку. Служниця, котра лиш якимсь чудом виратувала ся, розповідає, що п. Адамовска збудила єї рано і казала піти до комнати мужа та подивити ся на годинник, котра година. Ледви що она станула на порозї комнати Адамовского, як нараз щось заблисло так, що она аж мов би ослїпла від того а відтак роздав ся страшний гук. Як она уйшла смерти, того сама не знає.

Що відтак стало ся, годї знати; можна лиш здогадувати ся з положеня трупів. Здаєсь, що бл. п. Адамовска схопила ся з постелї і бігла до комнати, де спав єї чоловік. На порозї вдарив єї спадаючий бальок так сильно в голову, що розбив єї на двоє. Дальші удари поломили їй обі ноги і смерть мусїла наступити в одній хвили. Судячи знов з того, як лежав труп Адамовского, можна здогадувати ся, що й він схопив ся був з постелї, але не мав вже часу бічи, бо смерть захопила єго в позициї сидячій. Бальок вдарив єго з заду в карк і зломив стовп хребтовий, внаслїдок чого смерть мусїла настати в тій хвили; крім того роздушило єму груди. Понад дитиною стїна лиш нахилила ся а дошки, що злетїли із стелї, впали на візок, в котрім спала дитина так, що єї зовсїм безпечно заслонили. Один з ратуючих робітників видобув дитину сину від студени, але ще живу. Здаєсь однак, що дитина потерпіла в серединї якусь ушкоду, бо померла також. Кухарка, котра спала пад спальнею Адамовского, виратувала ся від смерти лиш тим способом, що вибух викинув єї досить далеко; але она так тяжко побита і поранена, що треба єї було відставити до шпиталю.

Вибух був так сильний, що в сусїдних домах, положених далеко від місця катастрофи, висадило всї шиби. Із зелїзних ліжок пок. Адамских позістали ледви слїди, а меблї просто рознесло на дрібні куснї. Куснем відорваного балька кинуло з такою силою, що він перелетїв через цїлу ширину ул. Паньскої і в домі напротив пробив дах. Цїлий дім представляє тепер страшний і дуже пригноблюючий вид.

Тїла 3 жертв зложено в помешканю пп. Домбских і звідси перевезуть їх нинї о 3 год.

— То нїхто иньший пана війта украсти не міг, хиба жиди.

Хотів щось більше говорити, але Шміла витягнув шию, очи витріщив, два рази обернув головою і кричить:

— Чи чув хто таке? На що жидам війт? Щоби війтиху, ну то що иньшого; я би сам таку кралю украв!

І цмокнув устами.

Пани розсьміяли ся і зараз забрали ся до відходу.

Найстарший пан поїхав до сьвященика до Копровини, два молодші вернули до Більна, а Кулаковский заночував з Круком в канцелярії.

Люди зійшли ся на вечер до війтової хати. Страшенно боять ся. Нарікають: що то буде, що то буде!

Старий Поплавский оповідає, що як 40 лїт тому пани також так з'їхали до села, то по тім два роки град вибивав озимину і ярину. Люди вірити не вірять старому, бо він не має вже розуму. Що градови до війта або до панів, але з великого страху притакують і головами кивають. Баби заводять.

— Певно — каже старий — або буде війна, або голод, або зараза на худобу.

— А вжеж — притверджує Перковский — на добре то не оберне ся.

Лише давний війт, що лишив ся також на ніч в селї, втихомирює людий:

— От не говорили-б ви; як де війта украдуть, то все мусить бути слїдство. Приїхали, спишуть протокол і поїдуть.

— Нехай нас Господь помилує — зітхнула заплакана комірниця від Перковского.

Найбільше боять ся люди о наймита, що так при Шмілї говорив.

— Що ти зробив найлїпшого? — кажуть. — Він тобі покаже!

— Овва, як прийде до чого, заїду поза уха, аж всї зьвізди побачить.

Хлоп був як дуб і такий певний себе.

На другий день з самого рана з'їхало кільканайцять стражників.

Люди вже нїчого не говорять, лише один на другого дивить ся.

Пани ще скликали всїх хлопів і пійшли до лїса. Обступили один лїсок, перетрясли, нема нїчого! Обступили другий лїсок, перетрясли — нема нїчого!

Наймит губу кулаком затикає і сьміє ся. Шміла коло пана старшого ходить і дивить ся до гори. Певне гадає, що війт вилїз на сосну.

А старший пан зробив з рук трубку і гукає:

— Війте, відозви ся!

Зараз так само почав кликати другий пан, а третий кликнув на хлопів:

— А ви чому не кличете!

Зробив ся в лїсї більший крик, піж на судний день в біжници.

Баби стояли в купі на кінци села і хрестять ся.

Шміла підсунув ся ще близше до панів.

— Коби то так перепрашаючи пана начальника вистрілити! То він би зараз побачив, що то не жарти і він би певне відозвав ся.

— А що — каже старший пан — не зашкодить.

Пан з острогами виймив револьвер і шість разів раз по раз вистрілив.

Баби поутїкали до хат.

А війта як не було, так нема!

— Ну щож? — каже старший пан — тут нїчого не порадиш.

Вернули до села, писали знов щось в канцелярії, загрозили ще раз Крукови ланцухами, що рапорту не прислав, і поїхали.

Люди товчуть ся по селї і не знають, що дїяти. Крук сильовує, печатку сховав до шуфляди, навіть Лапкевичеви не докучає. Лапкевич під носом пісню свище.

Прийшла війтиха до канцелярії.

— Ну — питає — сусїде, а коли менї дасте гроші для Шміли?

— Нехай вас всїх холера з таким війтом і зі Шмілою! Ви чули, як мене споневіряв. Вже я о нїчім не хочу чути.

— Атже ви урадили...

— Вже навіть — каже писар — солтис з Радуль приніс чотири золоті і шість сотиків.

— Ну, то що? — кричить Крук. — Нехай єго холера, або рапорт здам...

Війтиха обернула ся до пана Лапкевича і заломила руки:

— А я, бідна жінка, нїхто надімною не має милосердия! — і хапає писаря за ноги.

Лепкевич відступив ся.

— Заступець забрав печатку, то — каже — нехай заступець робить. Він лише до чужих зубів скорий; порахуй перше свої. Чекай, закуємо ми тебе на амінь!

Видить війтиха, що нїчого не вдїє.

— Бодай вам всїм було на амінь! — закляла, тріснула дверми і пішла.

(Дальше буде).

по полудни на дворець, а завтра, в середу, відбуде ся похорон у Львові по заупокійнім богослуженю в костелі оо. Кармелітів о годині 10 рано на Личаківске кладовище.

— **Дрібні вісти.** Страйк пекарскої челяди у Львові тягне ся й дальше і все ще нема вигляду, щоби борзо закінчив ся. За авантури роблені підчас страйку арештовано доси 20 робітників, з котрих 10 позістає в слїдчім арешті. Комісия санітарна, вислана маґістратом, переконала ся, що в пекарнях працюють майстри і члени їх родин та термінатори і що всї они здорові. — Згублено книжочку гал. каси ощадности ч. 50.685 на 190 корон; золоту брансолетку і золоту брошку з перлою і брилянтиками вартости 120 корон. — Онодги зловив поліциян на ул. Замарстинівскій небезпечного злодія Папару, котрий перед двома недїлями втік був з карного заведеня (Бриґідок) у Львові і від того часу щез десь був без слїду.

— **Огні.** З Рогатинщини пишуть: В Липици долішній, пов. рогатиньского, згоріло 22 жовтня с. р. 11 селяньских загород, з тих 3 необезпечених. Шкода виносить 45.000 корон. Огонь був підложений. — Дня 18 с. м. згоріло знов 7 ґаздівств, недавно по пожежи відбудованих. Один господар був необезпечений. Шкода виносить 10.000 К. Огонь викликали дїти. — Дня 22 с. м. згоріло 1 велике необезпечене ґаздівство, імовірно наслїдком підпалу. Шкода виносить 2.500 К. Послїдний огонь вже пятий з черги в Липици сего року. Тому тим дивнїйше, що громада не з'орґанїзує у себе якоїсь огневої сторожі, а передовсїм що громадяни не обезпечують ся. По огни замість йти до асекурацийного аґента, люди спішать до ворожки, випитують ся, хто підпалив і т. п.

— **Крадежі.** Великої крадежі, о котрій ми вже коротко доносили, допустили ся невислїджені доси злочинцї в Раві рускій на шкоду тамошного золотаря Шторхгамера забравши єму 200 всїляких золотих перстенів, 5 золотих і 34 срібних годинників, 10 золотих браслет, 1 золотий ланцушок, 100 золотих ковтків, куснї золота і 42 перстенів з т. зв. нового золота.— На шкоду панї Ол. Дембіцкої при ул. Асника ч. 4 вкрадено дамску ротунду, підшиту дорогим футерком і з ковнїром із срібних лисів вартости 2000 К.

— **Страшна буря** лютила ся ві второк дня 20 с. м. в Рецї, де наробила дуже великої шкоди. Цїле місто завалене поломаними деревами і понищеними кришами. По полудни навістив місто такий зливний дощ, що кілька улиць стануло під водою. Електричні проводи понищені, в наслїдок чого в містї панує цїлковита темнота. Море сильно розбурхане і заливає безнастанно береги. Рух пароходів цїлком застановлено. Шкоди всюди величезні.

† **Померли:** О. Володислав Головацкий, парох Медики, надїлений крилошаньскими відзнаками, в 64-ім роцї житя, а 40-ім сьвященства; — Наталія Пеленьска, міщанка в Комарнї, дня 21 с. м.

Телеґрами.

Відень 27 падолиста. Субкомітет буджетової комісиї для справи відновленя договору з Льльойдом приймив нинї послїдний уступ предложеня разом з поправкою, що посли до ради державної і члени палати панів не можуть бути вибирані до надзираючої ради.

Відень 27 падолиста. Палата послів приступила нинї до дальшої дискусиї над ґрупою VIII-ою предложеня виборчого о охоронї виборчих округів і над внесенєм п. Перґельта в справі забезпеченя нїмецкої репрезентациї з Чех і Морави в делеґациях. Пос. Хоц промавляв против внесеня Перґельта, а так само і польский посол із Шлезка др. Міхейда.

Берлин 27 падолиста. Розправа против фальшивого капітана з Кепенїк відбуде ся дня [illegible] грудня.

Петербург 27 падолиста. Міністерство просьвіти предложило радї міністрів проґраму нових проектів законів, котрі мають бути предложені будучій думі; дотикають они слїдуючих справ: заведеня загальної науки початкової, зміни приписів законних о учительских семинариях, статути і буджет унїверситетів і инших висших шкіл.

Теодозия 27 падолиста. (П. А.) Вчера виконано на улици замах за помочию бомби на ґен. Давидова, котрому однак нїчо не стало ся. Виновника зловлено.

Теодозія 27 падолиста (П. Аґ.) Виновник замаху на ґен. Давидова зізнав, що есть австрійским підданим, має літ 22 і виконав замах з порученя секциї полудневого відділу социяльних революціонїстів. Поведенє злочинця есть визиваюче. Арештовано також якогось візника, котрий не хотів ловити злочинця. Обох поставлено перед воєнний суд. Арештовано дві підозріні особи.

Одеса 27 падолиста. Члени рад віроісповідних тутешних синаґоґ і божниць ухвалили приступити до партиї мирного відродженя і ширити проґраму тої партиї межи жидівским населенєм, мотивуючи се тим, що Жиди бажають мирної працї Думи і по більшій части не суть революціонерами анї не похваляють антиконституцийних дїл, як манїфест виборґский, котрі загрожують єствованю Думи. Жиди не мають довіря до партиї кадетів.

Севастополь 27 падолиста. (П. Аґ.) Вчера оголошено вирок на 270 обжалованих о бунт войсковий. Антикарского провізора Конторовича засуджено на смерть через повішенє, двох вояків на розстрілянє, трох вояків на цїле житє до примусових робіт, якогось звістника Фремчека на заточенє і утрату горожаньских прав; многих засуджено на роботи примусові, придїлено до карних баталіонів а 38 увільнено.

Тифліс 27 падолиста. (П. А.) Коло Саратова обрабовано поїзд почтовий. Ескорта войскова під проводом жандарма почала стріляти до розбишаків, котрі відповіли на то кулями. Згинув один жандарм, 2 вояків ранено тяжко а 2 иньших і кількох подорожних легко.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).